

MŪSŲ LIETUVA

NR. 3 (1381) XXVII. 1975 M. SAUSIS - JANEIRO 16 D. 1,00 kruzeiras
R. Juatindiba. 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, ESP. Tel. 273-0338

BRAZILIJA EGIPTAS

Didžiausias Brazilijos dienraštis, O ESTADO DE SÃO PAULO, minėdamas savo 100 metų sukaktį išėjo „be poezijos“. Valdžia pasinaudojo šią progą pabandyti nuimti cenzūrą, kuri laikraščiams buvo uždėta prieš šešerius metus. Prezidentas E. Geisel leido „patiems laikraščiams daryti savo cenzūrą“; tačiau O ESTADO su tuo nesutiko: censored iškirptose vietose dėjo ištraukas iš „Os Lusíadas“, portugalų epopėja XVI amžiaus, parašyta portugalų satiristo Luis de Camões. Jei dabar iš laikraščio skilčių pranyko „poezija“, tai ženklas, kad vienintelis Brazilijos laikraštis, nepasidavęs savicenzūros parėdymui, atgavo teisę pilnai išreikšti savo nuomonę ir informuoti skaitytojus taip, kaip jam atrodo tinkama, be jokių pašalinių varžtų.

Mauá apylinkė 95 proc. mokymosi amžiaus vaikų (7–11 metų) turi kirminų ligą (verminozę). Tatoi paeina daugiausia nuo trūkumo higienos - švaros namuose.

Pasaulyje

ISPANIJA

Karo, Aeronautikos ir Jūros Jėgų ministrai viešai išklė savo ištikimybę generalisimui Frankui ir savo nepolitiškumą. „Kariai negali priklausyti kokiam politinei srovei, nes tai galėtų pakenkti karinei drausmei.“ Visa tai rodo, kad yra tam tikrų nukrypimų nuo valdžios linijos kariškių tarpe.

Ispanija jau 130 metų nematė tokios sausros kaip dabar. Keli mėnesiai nelyja, ir nėra jokio vėjelio. Sostinė Madridas atsidūrė tokiam apterštam ore, kad jau perpildytos gerklės - plaučių ligų ligoninės. Gyventojams patariama galimai mažiau išeiti oran, ypač vengti miesto centro.

„Prezidentas Sadatas meldėsi j Dievą už Brežnevo pagijimą“. Taip trumpai praneša savaitraštis „Rose El Yossef“, turėjęs pasikalbėjimą su Egipto prezidentu. Sadatas, musulmonas, meldžiasi j Dievą už bedievį Brežnevą, meldamas jam sveikatos.

Egipto policija suėmė 40 įvairaus plauko komunistų, kėlusiu riaušes Kairo gatvėse sausio 1 dieną. Sąjūdžio tikslas - nuversti Egipto valdžią vadinamu „liaudies revoliucijos“ keliu.

VATIKANAS

— Popiežius paskyrė devynis naujus vyskopus Vengrijos vyskupijoms, kurių penkios buvo likusios be ganytojų. Tatoi laikoma nauju žingsniu santykių tarp Vatikano ir Budapesto sunormalinime.

Tuo tarpu Bažnyčios padėtis pablogėjusi kituose Europos Rytų kraštuose, ypač Čekoslovakijoje, kur dvasiškiai smarkiai puolami per spaudą. O ką sakyti apie Lietuvą?

IZRAELIS

Didysis Rabinas Šlomo Goren, komentuodamas neseniai pasirodžiusį Vatikano dokumentą apie katalikų santykius su žydais, reikalauja, kad Vatikanas pripažintų Izraelio valstybę ir istorinius bei religinius žydų ryšius su savo kraštu. „Izraelio pripažinimas yra vienintelė priemonė užbaigti tradiciniam skersavimui tarp Šventojo Sosto ir žydijos“.

Goren dar prašė Vatikaną įsitempti, kad nustotų žydus persekioti.

PORTUGALIJA

Angola, lig šiol portugalų kolonija, galės gauti nepriklausomybę. Šiuo reikalu Lisabonoj vyksta patsitarimai tarp portugalų valdžios ir Angolos nepriklausomybės kovotojų atstovų.

Iš L. K. B. Kronikos Nr. 11

Partiečio pamokslas parapijų komitetams

„Čia laisvė pasauly didžiausia, tik draudžiama skūstis, jei varžoma tavo laisvė“

VILNIAUS ARKIVYSKUPIJA

Ignalina

1974 kovo 28 Ignalinos rajono Vykdomajame komitete buvo sukviesti viso rajono katalikų parapijų komitetų pirmininkai ir tų pačių komitetų revizijos komisijų pirmininkai. Sukviestuosius apie tris valandas mokė Vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas Vaitonis ir Finansų skyriaus vedėjas A. Žiukas.

Pradžioje Vaitonis kalbėjo apie pačią demokratiškiausią pasaulyje valstybę — Tarybų Sąjungą, kurioje visi žmonės turi lygias teises į darbą, poilsį, turi sąžinės, religijos, spaudos laisvę ir t.t. „Irodės“ sukviestiesiems, kad Lietuvoje religija turinti pilną laisvę, Vaitonis pradėjo išskaičiuoti, kas draudžiama:

1. Negalima grupėmis ruošti vaikų Pirmajai Komunijai. Kunigai turi teisę egzaminuoti vaikus tik po vieną.

2. Vaikai negali patarnauti Šv. Mišioms, giedoti bažnytiniam chore, dalyvauti procesijose. Jei vaikai tarnaus, giedos, dalyvaus procesijose, būsią baudžiami tėvai. Jie turi prisiminti, kad vaikai daugiau priklauso valstybei, o ne jiems.

— Gimė vaikas ir jis jau ne tavo, o valstybės, — postringavo Vaitonis.

3. Kunigus į atlaidus galys kviesti ne parapijos klebonas, bet parapijos komitetas. Kviečiant reikia raštu pranešti rajono Vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojui, o šis žinosias, kuriuos kunigus leisti, ir kuriems drausti. Tik dekanas galys važinėti į atlaidus be rajono leidimo. Iš svetimo rajono kviesti kunigus negalima.

4. Vykdamas nors ir mažiausius bažnyčios ar kitų parapijos pastatų remontus, būtina reikia gauti rajono leidimą. Dėl remontų tartis su rajonu, o ne su klebonu.

5. Bažnyčios pinigų galys rinkti tik bažnytinio komiteto atstovas. Šurinkti pinigai turi būti laikomi taupomosiose kasose. Būtinai reikia skirti pinigų taikos fondui.

6. Jei tikinčioje šeimoje kas nors nusižudė, kunigas neturys teisės atsakyti katalikišką palaidojimą.

7. Kunigams nevalia pamoksluose kalbėti apie žemą žmonių moralę, o tik apie Dievą.

8. Kunigams nevalia tuokti jaunavedžius, krikštyti, jeigu neišduoti civiliniai jungtvių ar gimimo liudijimai. Negalima be metrikų krikštyti net silpną kūdikį.

9. Tikintieji neturi teisės rinkti jokių parašų arba skūstis, jog varžoma religijos laisvė.

Vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas Vaitonis, norėjusiems pasisakyti, neleidė kalbėti. Perpykęs, daužė kumštimi stalą.

Vosiūnų parapijos bažnytinio komiteto pirmininkas kreipėsi į Vaitonį, aiškindamas, jog sekmdienį jis negalys vaikų palikti namuose, nes, jei jie sudegintu namus, tai kas atsakytų? Vaitonis baugino, kad valstybė atimsiant iš jo tėvystės teises, jei veisias vaikus į bažnyčią.

— Neatimsite, nes vaikai mano! Pirmiausia jūs užlaikykite kitus savo įstatymus.

Finansų skyriaus vedėjas tikrino parapijų pajamų ir išlaidų knygas.

Kaimo vietovėse kai kur įsigalėjęs paprotys naujagimiams metrikus išduoti tik keletą kartų per metus. Paskirtą dieną vardatėviai privalo atsinešti vaiką į apylinke, kur atliekamos vardynų apeigos — kitaip neišduodami metrikai. Nejaugį katalikai po keletą mėnesių laikys nekrikštytus vaikus, kai tikėjimas įpareigoja net sveiką kūdikį kuo skubiausiai pakrikštyti?

MASKVA. — Maskvoje surasta slapta baptistų spaustuvė ir suimti 9 asmenys. Jie spaustuose ne kokią priešsietinę literatūrą, bet šventąjį Raštą ir religines knygas. Per 5 veikimo metus buvo atspausdinta apie 300,000 religinių knygų. Sovietų Sąjungoj, „laisviausioj pasauly šaly“, tai didelio masto nusikaltimas.

LAISVAME PASAULYJE

A. A.
KUNIGAS JUOZAS JANILIONIS

1974 m. gruodžio 28 dieną po ilgos ligos vienoje Rio de Janeiro ligoninėje pasimirė kun. Juozas Janilionis.

Velionis buvo gimęs 1892 m. kovo 19 d. Geidžiūnų kaime, Biržų apskrity. Mokslus ėjo Rygoje, o vėliau baigė Kauno Kunigų Seminariją ir Lietuvos Universiteto Teologijos-Filosofijos fakultetą su spec. pažymėjimu „in jure canonico“ | kunigus buvo įšventintas 1915 m. birželio 29 dieną.

Po šventimų, Lietuvoje ėjo vikaro ir kapeliono pareigas įvairiose vietovėse. Nekuri laiką buvo „Laisvės“ dienraščio redaktorium.

1926-28 metų laikotarpį buvo išvykęs Italijon sveikatos reikalais. Pasinaudodamas proga, tęsė studijas ir įsigijo italų kalbos, literatūros bei meno mokslų diplomą. Daug rašė apie savo išpūdžius iš Italijos gyvenimo, kurie buvo spausdinami Lietuvoje „Vaire“.

1930 metais išvyko Argentinon, kur tvirtu nusistatymu pradėjo rūpintis užjūrio tautiečių dvasiniais reikalais. Pamatęs, kad mūsų jau tuo metu gausi imigracija Argentinon, Urugvajų ir Brazilijoj yra liūdnoį padėty, nes, nemokėdami vietinės kalbos, buvo visai be dvasinio aptarnavimo, dėjo visas pastangas šiai padėčiai pagerinti. Net du kart vyko Lietuvon — ir pasiekė, kad į Pietų Ameriką atvyko dar 3 kunigai: kun. B. Sugintas į Braziliją, kun. T. Radžius į Urugvajų ir kun. Bumša Argentinon.

Buenos Airėse jis suorganizavo K. Bendruomenę, įvedė nuolatinę pamaldas Santa Lucia bažnyčioje, vėliau įsteigė šv. Kazimiero koplyčią ir Tumo Vaižganto vardo mokyklą su atskiru internatu. Jis leido ir reda-

gavo savaitraštį „Švyturį“ ir mėnesinį žurnalą „Tiesa“. Ir visa tai spausdino nuosavoj spaustuvej.

Aktyviai dalyvavo 32-me Tarpt. Eucharistiniam Kongrese, organizavo metines maldininkų lietuvių keliones į Argentinos tautinę šventovę Lujan (kur buvo įmūryta bronzinė atsiminimų lenta). Pastatydino lietuviško stiliaus kryžių. Kūrė Lietuvių Namus ir rėmė visas lietuviškas organizacijas.

Po aštuonerių metų įtempto darbo, gero kai pavargęs, įsitikino, kad tokios gausios kolonijos aptarnavimui reikalinga daugiau pajėgų. Tad išvyko į Š. Ameriką, kur, Čikagoj, susitarė su tt. Marijonais, kurie sutiko užimti Buenos Aires lietuvių kapelaniją ir su didesnėm pajėgom plėsti katalikišką veiklą Argentinon. Ten tt. Marijonai lig šiol sėkmingai darbuojasi, susilaukę pagalbos ir iš pakviestų seselių kazimieriečių. Užbaigęs savo misiją Argentinon, ten dar pasiliko apie metus laiko, lankydamas išsisklaidžiusius lietuvius, praveddamas rekolekcijas, laikydamas paskaitas, bendradarbiaudamas lietuvių spaudoj.

Kadangi tuo metu Brazilijoj, Rio de Janeiro mieste, lietuvių kolonija buvo be dvasios vado, jis nutarė persikelti į Riją ir dirbti tautiečių labui. Tad 1939 metais atvykęs, jis tuoj ėmė organizuoti Lietuvių Katalikų Bendruomenę. Aktyviai dalyvavo 36-tam Tarpt. Eucharistiniam Kongrese ir šv. Genovaitės bažnyčioj įmūrino bronzinę atsiminimo lentą. Idealizavo ir realizavo „Pasaulio Lietuvis“ paminklą mirusiems išėivijoj bei tremty atminti. Organizavo įvairias nuolatinės religines ir tautines šventes labdariniams Raudonojo Kryžiaus parengimams. Aktyviai dalyvavo radijo „A voz da Lituania“ progra-

moj. Išleido du metraščius, kurių viena dviem kalbom, tris maldaknyges (dvi lietuviškai „Rūpintojėlio“ vardu ir viena portugaliskai „Cristo pensativo“ užvardinimu, skirtas „Tylos Bažnyčiai priminti“). Kur emigrantų - pabėgėlių kapelaniją Iha da Flores saloj, kurios ir buvo pirmasis kapelionas. Jis buvo Lietuvių Katalikų Bendruomenės ir šv. Benedikto Juodųjų Žmonių kapelionu bei šv. Petro kolegijos mansijonoriu pensininku.

Velionis buvo nepaprastų kūrybinių gabumų žmogus. Virš dvasinio parapijos aptarnavimo pareigų, jis atsidavė įvairiems kūrybiniams darbams. Jo iniciatyva buvo įsteigtas mauzoliejus „Catumbi“ kapinėse (kur ir jis pats buvo palaidotas). Pastatė „Lietuvių paminklą“ Niteroi miesto 400 metų jubiliejui paminėti su labai reikšmingu įrašu lietuviškai ir portugaliskai: GARBINGA PRAEITIS — SKAUSMINGA DABARTIS — VISA DOS GYVA KRYŽIŲ KELYS.

Turėjo daug pažinčių su brazilų spaudos atstovais ir valdžios sferose, nes savo kultūra ir puikiu išsiauklėjimu jis įsigijo visų pagarbą, simpatijas ir palankumą. Jo pastangomis nuolat buvo spausdinami įvairūs straipsniai vietinėj spaudoj apie pavergtą mūsų Tėvynę ir jos vargus. Taip Rio de Janeiro brazilų visuomenė buvo informuota apie Lietuvos šiandieninę padėtį.

Paskutiniu metu, pablogėjus sveikatai, jis persikraustė į Niteroi ir apsigyveno São Sebastião klebonijoje, kur klebonas kun. M. Valiukevičius (malonus ir garbingas lietuvių kilmės kunigas), kunigui J. Janilioniui suteikė visokeriopą globą iki pat mirties.

Liūdi Rio de Janeiro lietuvių kolonija netekusi savo garbingo dvasios vado; liūdi ir visi Brazilijos lietuviai, nes netekome tikrai nusipelnusio kunigo, kuris visas savo jėgas pašventė tautiečių labui ir, būdamas gilus patriotas, dėjo visas jam galimas pastangas pavergtos Tėvynės išlaisvinimui.

Kapit. J. Čiuvinškas

Kur siunčiamas Lietuvos jaunimas?

Iš Vilnių leidžiamos sovietinės spaudos matyti, kad šiemet Lietuvos jaunimas vasaros sunkaus darbo prievoles atliko plačiai išbarstytas po Sovietiją ir net užsienius. Rugpiūčio 24 Sovietiskąją Litva deda didesnę aprašymą, pavadintą „Studentai grįžta namo“. Rašo Jonas Ivaška, respublikinių studentų stovybininkų vienetų viršininkas. Į įvairias vietas buvo išsiųsti 164 studentų stovybininkų vienetai, kuriuose paprastai būna vaikinai ir mergaitės. Keletas tų vienetų dirbo Lietuvoj. Jie dirbo pramonės, žemės ūkio ir kultūros pastatų stovybos darbus: Širvintose statė tvartus, Marijampolėj — universalinę krautuvej.

Daug stovybininkų vienetų dirbo Sibire — Jakutijoj ir Jakutsko mieste. Čia jie statė valdžios įstaigų pastatus, gyvenamus namus, taisė gatves. Iš viso Jakutijoj lietuviai studentai atliko sta-

tybos darbų daugiau kaip už tris milijonus rublių. Kiti vienetai dirbo panašius darbus Smolensko, Krymo ir kitose srityse. Penkiolika jaunimo darbo dalių buvo išsiųsta į Lenkiją, Vengriją, Čekoslovakiją. Šių šalių studentai dirbo Lietuvoje:

Rugpiūčio 30 Komjaunimo Tiesa rašo: „Iki Ulagano tarybinio ūkio kalnų Altajuje — 5000 kilometrų. Jame jau trečius metus Klaipėdos rajono mokytojai buvo įkūrę darbo ir poilsio stovyklą. Stovyklos vadovas, Gargždų pirmosios vidurinės mokyklos mokytojas Bronius Kalvaitis ir Priekulės vaikų muzikos mokyklos direktorius Vitoldas Rimkus čia atvyksta nebe pirmą kartą. Sudėjus kartu dirbo 17 pedagogų“... „Klaipėdiečiai tarybiniam ūkyje pastatė 800 vienetų avidę, kurią komisija įvertino labai gerai“ (Elta)

PAVEIKTŲ LIETUVŲ

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO REIKALU

BRAZILIJOS KRAŠTO FINANSŲ KOMISIJA

Pasaulio Lietuvių Jaunimo III Kongreso Brazilijos Finansų Komisijos valdybą sudaro:

Prel. Pijus Ragažinskas - pirmininkas

Norbertas Stasiulionis - vicepirmininkas

Jonas Tatarūnas ir Vincas V. Banys - išdininkai

Halina Mošinskienė ir Genė Žarkauskaitė - sekretorės.

Finansų komisijos valdyba nutarė rinktis pasitarti vieną kartą savaitėje, pirmadieniais, 20,30 val.

Ji duoda šį pranešimą:

TIK VIENUOLIKA MĖNESIŲ LIGI III PL JAUNIMO KONGRESO!

LIETUVI, KONGRESO PASISEKIMAS TAVO RANKOSE!

Atsakomybė ir garbė įpareigoja talkinti Kongresui!

1972 m. liepos mėnesį Šiaurės Amerikoje, Antrojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso metu svarstant, kur turėtų būti ruošiamas trečiasis PLJ Kongresas, tarp kitų kraštų buvo pasiūlyta ir Brazilija. Kongrese dalyvavo nemažas būrys jaunimo iš Brazilijos, kuris pasiūlymą priėmė ir kartu prisiėmė atsakomybę suruošti kongresą, kuris turi įvykti šių metų gruodžio mėnesį. Taigi, už vienuolikos mėnesių.

Laiko palyginamai nedaug. Bet sujungtomis rankomis didžiausią akmenį galima nuo kelio nuversti.

Užtat visi Brazilijos lietuviai yra kviečiami talkon. Ypatingai talkinti sukelti reikalingas lėšas kongreso išlaidoms padengti. O tos išlaidos, sulig Kongresui rengti komiteto apskaičiavimu, sieks ligi 160.000 (šimto šešiasdešimts tūkstančių kruzeirų). Tiesa, nemaža suma. Bet dideli darbai reikalauja ir didelių išlaidų. Du buvusieji P. Amerikos lietuvių kongresai São Paulo mieste irgi neapsiėjo be išlaidų.

Reikalingos lėšos įvairiomis priemonėmis buvo gautos iš lietuvių visuomenės.

Anglai apie lietuvius

REGINA VARANAVIČIŪTĖ, kuri su savo vyru D. Haggo 1973 m. išvyko į Škotiją gilinti studijų Edinburgo universitete, šiais metais sėkmingai baigė meno istorijos kursą kaip geriausia studentė. Ji šiame universitete yra pirmoji moteris, gavusi teisę ruošti disertaciją meno istorijos srityje. Pasirinkta tezė — krikščionių meno kilmė. Tai bus mokslinis veikalas, kurio parašymas užtruks porą metų, nes šių studijų reikalais reikės vykti į Italiją ir Graikiją. Nežiūrint studijų naštos, Regina yra sukūrusi eilėraščių anglų ir lietuvių kalbomis. Nepamiršta ir lietuviškų reikalų: seka lietuvišką spaudą, renka medžiagą iš angliškų žurnalu apie Škotijos lietuvius. Vie-

Sis jaunimo kongresas yra dar platesnis renginys, į kurį atvyks atstovai iš tolimiausių pasaulio kraštų: Australijos, Kanados Š. Amerikos, Europos. Ypač gausiai dalyvauti ruošiasi mūsų kaimynai iš P. Amerikos: Argentinos, Urugvajaus, Venecuelos, Kolumbijos, ir atstovai, ir svečiai.

Mūsų, Brazilijos lietuvių, atsakomybė ir garbė reikalauja tinkamai pasiruošti jaunimo kongresui.

Lėšoms telkti yra suorganizuota Finansų Komisija, kurios rūpestis ir darbas yra - telkti pinigų kongreso reikalams.

Finansų Komisija ir jos valdyba yra numaciusi įvairias lėšų telkimo priemones, kurios bus paskelbtos sekančiame ML numery.

Sėkmingai pavykęs kongresas bus ne tik garbė ir pasidžiavimas Brazilijos lietuviams, bet ir didelė moralinė parama okupuotos Lietuvos jaunimui ir visai lietuvių tautai, didvyriškai kovojančiai už išlaisvinimą ir ant laisvės aukuro aukojančiai ne vien pinigą, o ir geriausių Lietuvos sūnų laisvę ir net gyvybę.

Prel. Pijus Ragažinskas

Finansų Komisijos pirmininkas

Vašingtone (7729 Brookville Road, CHEVY CHASE, Maryland 20015, USA) susitvėrusi "Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiojo Kongreso Informacijos Tarnyba" leidžia biuletinį KONGRESO INFORMACIJA, kuriame, tarp kita ko, informuoja:

KONGRESAS IR AUKSINĖ SUKAKTIS

Didžioji dauguma lietuvių, kurie dabar gyvena Pietų Amerikoje — Brazilijoje, Argentinoje ir Urugvajuje, į tuos kraštus iš Lietuvos emigravo maždaug 1926 — 1929 metais. Taigi 1976-tieji metai laikytini lietuvių emigracijos „auksinio jubiliejaus“ metais Pietų Amerikoje.

ma ruošti „mažąją tautinių šokių šventę“. Šventės tikslas, kaip praneša Jaunimo Kongreso komitetas iš Pietų Amerikos, yra įtraukti ypačiai tokį jaunimą, kuris kitur nedalyvauja, bet mėgsta šokti. Taipgi siekiama sukelti didesnę lietuviams susidomėjimą vietinių gyventojų Pietų Amerikoje tarpe. Be to, norima pradėti ruoštis Penktajai tautinių šokių šventei, kuri įvyks 1976 m. liepos mėn. Šiaurės Amerikoje.

Mažosios tautinių šokių šventės spektakliai įvyks visuose trijuose kraštuose kur bus Kongreso įvykiai: Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje.

Tikimasi, kad šventėje gali dalyvauti apie 200 šokėjų, pusė jų iš Pietų Amerikos, o kiti iš didesnių lietuvių kolonijų kituose žemynuose.

SPORTAS JAUNIMO KONGRESE

Sporto klubai ir sportuojantis jaunimas apamai kviečiamas susidomėti Jaunimo trečiajame kongrese Pietų Amerikoje numatoma sporto programa. Sporto šventė įvyks Argentinoje, Kongreso stovyklos metu. Kongreso stovykla bus netoli sostinės Buenos Aires, kur gruodžio 20 d. numatoma Kongresą atidaryti.

VOKIETIJOS JAUNIMO SĄJUNGA

Vakarų Vokietijoje pereitą vasarą įsisteigė Vokietijos lietuvių jaunimo sąjunga (VLJS). valdyboje yra Alfredas Lutzas (pirmininkas), Manfredas Šiušelis (vicepirmininkas ir Živilė Vilčinskaitė (išdininkė).

Spalio mėnesį VLJS pastangomis suruoštas politinių studijų savaitgalis. Jo metu susirinko ir posėdžiavo Antrojo jaunimo kongreso (II PLJK) atstovai Vokietijoje. Susirinkime nutarta sudaryti veiklią grupę, kuri nagrinės Trečiojo kongreso (III PLJK) klausimus ir jam ruošis.

VLJS pastangomis įsteigtas informacijos centras "KONTAKTAS", kurio pagrindinė funkcija yra palaikyti ryšius Vokietijos lietuvių jaunimo tarpe.

KONGRESO ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Jaunimo trečiajame kongrese 1975 m. Pietų Amerikoje numato-

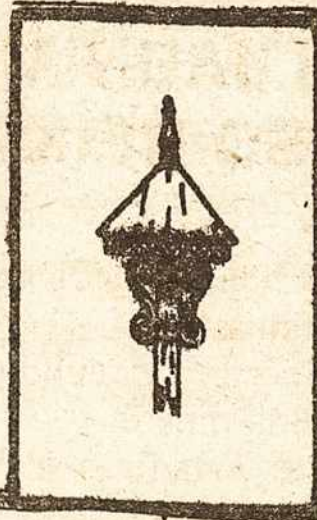
TIK SĄMONINGAS IR KOVOJANTIS LIETUVIS NESUTIRPS RUSIŠKO IMPERIALIZMO KATILE. IŠTVERS IR SULAUKS ŠVIESESNĖS ATEITIES.

Br. Nainys, PLB V-bos b-kas

MOTERS PASAULIS

Šį skyrių redaguoja *Halina Mošinskienė*.
Raštus ir pageidavimus siųsti R. Prof. *Jožo Ar-
ruda, 176, Perdizes, São Paulo, E.S.P. Telefon.
65-09-07.*

Meili žmona

Med. dr. *T. I. Rubin*

I. dalis

Meili žmona yra ta, kuri turi "moteriško patrauklumo" (sexappeal), ta žmona, kuri supranta vyrus. Ji skiria daug laiko ir pastangų pažinti savo vyro savybes. Sugebėjimas suprasti vyrus yra reikšmingesnis, kaip gabumai, išsilavinimas ar išorė — nustatant jos "M.R." — meilumo rodiklį.

Leiskite man paminėti keletą dalykų, kuriuos žmona su aukštu M.R. žino visai savaime.

1. Daugumas vyrų ieško "geros mamos", t.y., žmonos, kuri savo vyrą laiko svarbiausiu žmogumi savo gyvenime. Ji stato jį aukščiau už visus kitus žmones — įskaitant ir save pačią. Nors ji ir vertina daiktus, kuriais jis ją aprūpina (rūbus, automobilį, namus, pinigus) ir jais džiaugiasi, bet ji tų daiktų niekad nevertina daugiau, kaip savo vyrą. Ji niekad jo nestato žemiau savo vaikų, savo motinos, ar bet kurio kito žmogaus. Jei jis pasijus bent truputį žemiau statomas, savo sąmonės gilumoje pajus savo žmoną nesant vertą jo visišką meilę.

Jis nori žinoti, kur ji yra ir, grįžęs namo, nori ją ten rasti. Jam tai yra ženklas, kad ji juo rūpinasi. Nors ir jis yra nuo žmonos priklausomas, lygiai kaip ir ji nuo jo, tai jam teikia dvasinės ramybės. Tačiau to jam niekad negalima priminti. Jis labai didžiuojasi esąs nepriklausomas, ir meili žmona tai žino. Ji parenka jam kaklaraiščius ir padeda suderinti rūbų spalvas, bet niekad neprimena, kad ji "jam tiek daug daro" ir kad jis "pats vienas nieko neįstengia pasidaryti".

2. Meili žmona neslepia, jei kas slegia jos širdį. Supykusi ji nesiima sukto manevrų, slapto sabotazo ar blogos nuotaikos. Ji nebumba, bet tiesiai pasako tai, ką turi pasakyti, dovanoja ir pamiršta. Ji nebaudžia seksualiniu atsisakymu, lygiai kaip kad niekad nenaudoja seksualinio atsidavimo atsidėkodama.

3. Kadangi ji turi teisę pasakyti "ne", meili žmona žino, jog ji turi duoti vyrui suprasti, kad jo vienoks ar kitoks klausimas susilauks teigiamo atsakymo. Toks ženklas turi būti iš jos, kartu išlaikant įspūdį, kad iniciatyva buvo iš vyro pusės.

4. Meili žmona žino, kad vyrai nusivylimus, jų tarpe ir seksualinėje srityje, pakeičia labai sunkiai. Ji niekad nepažada daugiau, kaip galėtų įvykdyti.

5. Meili žmona žino, kad seksas jos vyro gyvenime turi esminės svarbos. Ji taip pat žino:

a) Kuriuos sugebėjimus jos vyras, kaip mylimasis išrutulios, priklauso didele dalimi nuo to, kiek ji jį supažindins su tuo, kas jai patinka ir kas ją patenkina. Tik taip jis gali įrodyti, kad jis yra geras mylimasis.

Rašytoja *Birutė Pūkelevičiūtė* laimėjo dvidešimt trečiąjį "Draugo" romano konkursą už romaną "Naujųjų Metų istorija".

Skulpt. *E. Kepalaitės* darbų paroda vyksta New Yorke Phoenix galerijoje. Daugumoje išstatyti aliuminijaus skulptūros darbai su spalvingais elementais.

Dail. *Dalios Ramanauskaitės* kūrinių paroda vyksta New Yorke Hundred Acres galerijoje, kur išstatyti meistriškai atlikti įvairių kasdieninių daiktų piešiniai.

Dail. *J. Paukštienės* darbų paroda įvyko Los Angeles, Calif. Parodą atidarė ir globojo rašyt. *Alė Rūta*.

Rašytoja *Petronelė Orintaitė*

Rašytoja *Petronelė Orintaitė*, "Moters" žurnalo bendradarbė, laimėjo "Dirvos" laikraščio novelės konkursą.

Jis nepaprastai džiaugsis ir bus patenkintas dėl to džiaugsmo, kurį teikti jis dabar gali.

b) Seksualinis atstūmimas vyro būna suprantamas, kaip visiškas atstūmimas. Jei žmonos norai ir nuotaikos kai kada nesutampa su jos vyro norais ir nuotaikomis, jai tai nekliudo (gal kiek pasyviau, kaip paprastai) būti jam mylinčia partnere.

c) Žmonos nesirūpinimą savo moteriškumu vyras supranta kaip nesirūpinimą seksu, o tuo pačiu ir juo. Jis didžiuojasi žmonos patrauklumu ir vertina kiekvieną jos pastangą iškelti savo žavumą. Pavyzdžiui, jam patiks gundą naktiniai marškinukai, kai jam nereikės savo žmonos prašyti jais apsivilkti.

d) Nors ir kaip tolerantingu vyras dėvėsi, seksualinėje srityje jo reikalavimai žmonos atžvilgiu yra absoliutūs. Bet kuris flirtas jį labai užgauna. Meili žmona rūpinasi pritraukti tik jo dėmesį, o ne dalyvauti lyg kokiose populiarumo varžybose.

e) Vyras, lygiai kaip ir moteris, yra jautrus švelnumui. Jam reikia ir jis mėgsta apkabimus, pabučiavimus, dovanas ir

dėmesį, kurį ji rodo jo gyvenimui ir darbui. Ji žino, kaip labai jis vertina ją, kaip dėmesingą klausytoją.

6. Meili žmona be priekaišto priima to faktą, kad vyrai domisi sportu ir bendrauja su kitais vyrais. Kai vyrai kalbasi apie savo darbą ar pasaulinę politiką, jie gali jai atrodyti pamašūs į žaidžiančius berniukus, bet ji nesijaučia dėl to nustumta į šalį.

7. Meili žmona žino, kad vyrams labai nepatinka būti stumdomiems. Nemaloni žmona jau prie durų apipuola vos grįžusį vyrą ilgu išpasakojimu visos dienos nesėkmių, apmaudo su vaikais, parduotuvėje, su amatininkais ir t.t. Jos skundai dėl visko, ką ji "turėjo pakelti", sudaro įspūdį, kad ji yra kankinė, o vyras dėl to kaltas, ir kad vyras gali tą kaltę išpirkti, tik atsisakydamas ko nors mėgstamo.

8. Meili žmona nereikalauja iš savo vyro nieko negalimo. Ji nepyksta, kad vyras dirba antvalandžius tuo metu, kai ji laukia iš jo kurios nors dovanos, kurią jis gali įgyti, tik antvalandžius dirbdamas.

9. Meili žmona gerai žino, kas ji yra, kurios yra jos stipriosios savybės, kuri yra jos vieta pasaulyje. Ji yra aukštos nuomonės apie save ir ją perduoda aplinkai. Trumpai tariant, ji laikoma malonia, o ir ji pati supranta, kad tai yra malonu ir natūralu. Žodžiai "aš tave myliu" jai reiškia labai daug, bet jai nėra reikalo juos kasdien girdėti iš vyro tūkstantį kartų. Priešingai žmonėms su žemu M.R., ji neklausinėja nepalaujamai: "Ar aš tau patinku? Ar aš ne gudri?" Meili žmona tiek pasitiki savimi, kad tokie patvirtinimai jai būna tik retai reikalingi.

Būdamas psichiatras, dažnai girdžiu nelaimingas moteris skundžiantis: "Aš už jo tik todėl tekėjau, kad jis sakėsi mane taip mylįs". Meili žmona supranta geriau, ji žino, kad vyro "galvos susisukimas" ar į ją įsižiūrėjimas dar nėra meilė. Ji žino, kad meilę sudaro davimas ir prisiėmimas tarp dviejų subrendusių žmonių, kad ji yra patvari tik tada, kai ji gali tik dar augti, kai yra daug bendrų dalykų, o svarbiausia — kai žmona ir vyras rūpinasi vienas kitu. Žmonai tai leidžia būti arti vyro, su juo bendrauti, jį vis geriau pažinti, prie jo dar labiau priartėti. Jos neslegia nepakeliamas noras visiems patikti, būti visų mylima. Nėra nė vieno žmogaus, kuris yra visų mylimas. Jai reikalinga tik vienai vieno vyro meilė.

Kaip ir visos kitos žmogiskos savybės, ir M.R. skiriasi pagal individualias moteris. Moters spontanus, natūralus meilumas išsivysto su jos subrendimu, savigarba, savo vertės pajautimu. Moteris ir kitiems pasirodo tiek meilės verta, kiek ji pati jaučiasi tokia esanti.

"Laiškai Lietuviams"

Išvertė *J.A.S.*

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Rua das Giestas, 927-9 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP - Tel (011) 63-5723, 274-0934

PLB VICEPIRMININKAS LANKĖSI PLJK REIKALU

Tesinys iš praeito nr.

Jaunimo kongreso didesnė lėšų dalis, surinkta Š. Amerikoje, bus skiriama jaunimo kelionėms iš įvairių kraštų. R. Kasparas mano, kad iš Kanados ir JAV atskris apie 400 jaunuolių, neskaitant suaugusių svečių ir jaunimo būrelių iš Europos, Australijos ir kitų kraštų.

JAUNIMO KONGRESO STOVYKLA

1975 metų Kūčias ir Kalėdas iš viso pasaulio suskridęs lietuvių jaunimas praleis Argentinoje, netoli La Platos upės, vietoje vadinamoje "Punta Indio" (Indėnų ragas arba iškyšulys).

Čia lygumose, apaugusiose mažais krūmeliais, yra 150 metų senumo ūkis arba dvaras, šiuo metu turintis 77 hektarus ploto. Iš Buenos Aires miesto kelionės yra 170 kilometrų, pravažiuojant La Platos miestą, Buenos Aires provincijos (estado) sostinę, ir dar keletą miestelių Argentinos keliu nr. 2.

Dar neprivažiavus ūkio matosi lyg pilies bokštas ar kuoras, kuriame burkuoja balandžiai. Įvažiavus kairėje matosi pailgas pasta-

tas, kuris šiuo metu yra labai graži senoviška koplyčia. Už jos – penki gyvenami nameliai, kurių tarpe yra vynuogėmis apaugusi veranda. Čia stovyklos metu bus malonu pasikalbėti.

Viduryje viso senoviško dvaro, kurio stogai dengti čerpėmis, gamintomis Prancūzijoje, kai dar Argentinoje čerpių nedegino, stovi buvusi arklidė ir kluonas. Šiandien pirmasis aukštas paverstas į kambarius su lovomis, įrengtos vonios. Čia telpa apie 80 asmenų nakvynėi. Antrajame aukšte erdvi salė, kurioje gali tilpti virš 500 asmenų. Dvare, kuris pavadintas šv. Ritos vardu, savaitgalius praleidžia grupės jaunimo iš didmiesčio.

Kongreso metu didžiąją dalį pastate bus raštinės ir visas judėjimas, o stovyklautojai gyvens palapinėse, pastatytose dvaro sodyboje. Yra ir daugiau pastatų – „vyskupo namas“, kuriame senovėje vyskupas gyvendavo, kai atvykdamas į ūkį pasilsėti, toliau vietoje gyvenančių sargų ir jų šeimų namai.

Už elektros generatoriaus stovi senoviška virtuvė, pajėgi paruošti valgį dideliame skaičiui, o už virtuvės – valgykla, kurioje telpa apie 200–300 valgytojų.

Todėl JK stovyklos metu teks valgyti dviems grupėmis, kaip buvo ir per II PLJK stovyklą Romuvoje, Kanadoje.

Dar yra keturi keisti namukai, kuriuose seniau buvo auginami fazanai arba povai. Laukuose gausi ūkio gyvuliai, arkliai, kiaulės. Visur auga šimtamečiai medžiai – ąžuolai, guobos, skroblai, ir didžiulė eglė, kuri bus Kongreso „Kalėdų eglutė“, papuošta šiaudinukais. Šiur tur stovį senoviški vežimai, fontanas ir kiti daiktai, suteikia ūkiui gražią kolonialinio stiliaus aplinką.

La Platos upės vandenys yra už kokių penkių minučių pėsčiomis per laukus arba kiek ilgiau keliu. Vanduo čia negilus, labai lėtai eina gilyn, taip kad nebus pavojinga maudytis. Srovės nėra, nes La Plata ties ta vieta gal 200 km. pločio. Vanduo švarus, šūrokas, bet raudonas, kaip visiems žinoma, nes Paranos upė iš Brazilijos atneša smiltis. Kitoj pusėj – nesimato Urugvajaus.

III PLJK STOVYKLOS PROGRAMA

Argentinos stovyklos komisija, vadovaujama Jono Baltrušio, jau numatė pagrindinius užsiėmimus ir gyvenimo bruožus. Kiekvieną dieną didesnėmis grupėmis vyks pokalbiai ar konferencijos, kurias ves jaunimo atstovai iš įvairių kraštų. Taip pat ir bus diskusiniai būreliai, kurie išves kokias nors išvadas iš šių pokalbių.

Popiet vyks pasaulinė lietuvių jaunimo mini-olimpiada, kuriai ligi šiol numatyta tinklinis, futbolas, lengvoji atletika ir šachmatai. Kiekvienas kraštas galės pristatyti savo rinktinę, bet bus ir sudarytos komandos – mišrios iš įvairių kraštų ir vyrų bei moterų kartu. Laimėtojai, aišku, gaus medalius ir taures. Prieš kongresą bus visų kraštų atsiklausta, kur jie norės dalyvauti.

Taip pat popiet, jau vakarėjant bus pratybiniai būreliai, taip gražiai vykę II JK metu Kanadoje. Šį kartą parinktos šios sritys, vis su tais pačiais dalyviais, kurie pasirinks savo užsiėmimą; rankdarbiai, kalėdiniai papuošimai, tautiniai šokiai, lietuvių literatūra, lietuviški valgiai (ypatingai Kalėdų), dainos ir giesmės (pasiruošimas Kalėdų šventėms).

Akademeinei stovyklos programai komisija siūlo ligi šiol keturias temas: Jaunimo kongreso tiks-

VYTIES RAIDA

O Cavalheiro Branco
Brazão da Lituânia
Nos carimbos Séc. XIII-XVI

1224 m.

1386 m.

1404 m.

1544 m.

las, Lietuva 1974 metais, Lietuvių jaunimas ir sovietų okupacija, Lietuvių kultūros skleidimas jaunimo tarpe.

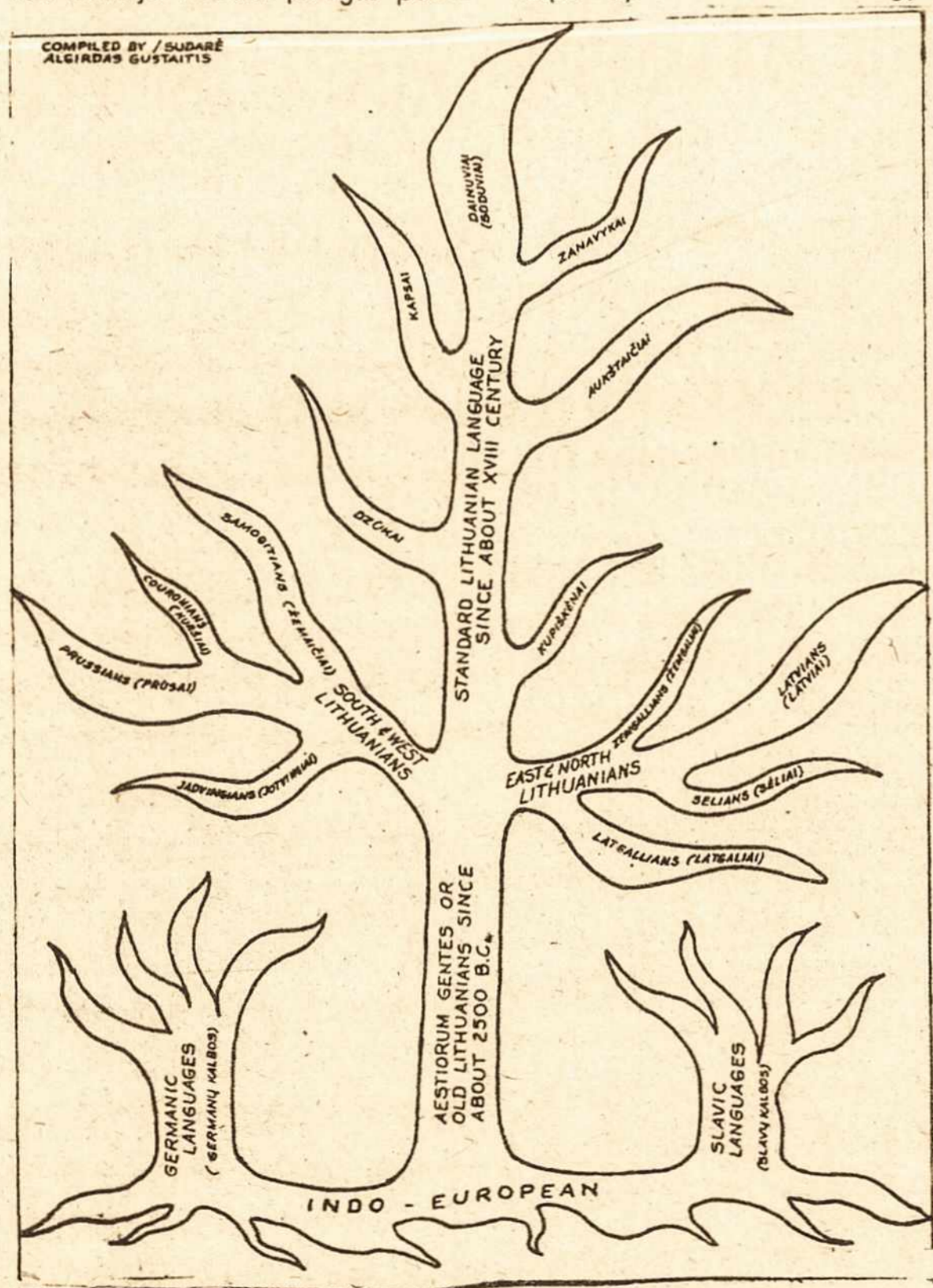
Vakarinėms programoms siūloma kino – filmų ir skaidrių vakaras, su vaizdais iš įvairių kraštų; antrojo kongreso studijų savaitėje labai pasisekęs kitų kraštų pamėgdžiojimas – imitacija; pradžioje susipažinimo vakaras, o Kūčių naktį ir Kalėdų dieną – speciali programa, kuriai bus sudaryta atskira komisija.

Programai pagrąžinti dar norima sudaryti lietuvišką orkestrą, išleisti dainorėlį, parūpinti apšvietimą ir garsinę sistemą. Bus daugiau

Neužmiršk:

LIETUVIŲ KULTŪROS
kursas
LIETUVIŲ KALBOS
pamokos

CURSO DE CULTURA
LITUANA
AULAS DE LITUANO

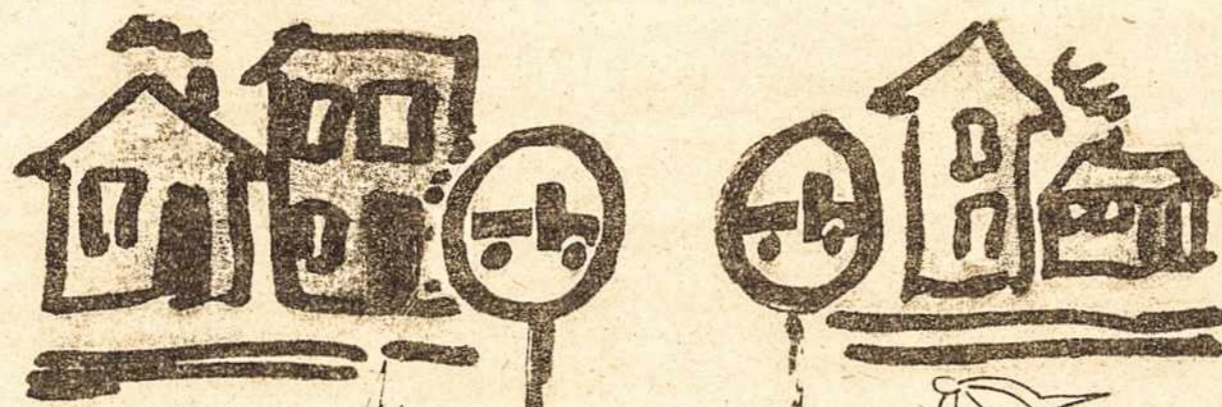

GALVOSŪKIO NR. 39 ATSAKYMAI

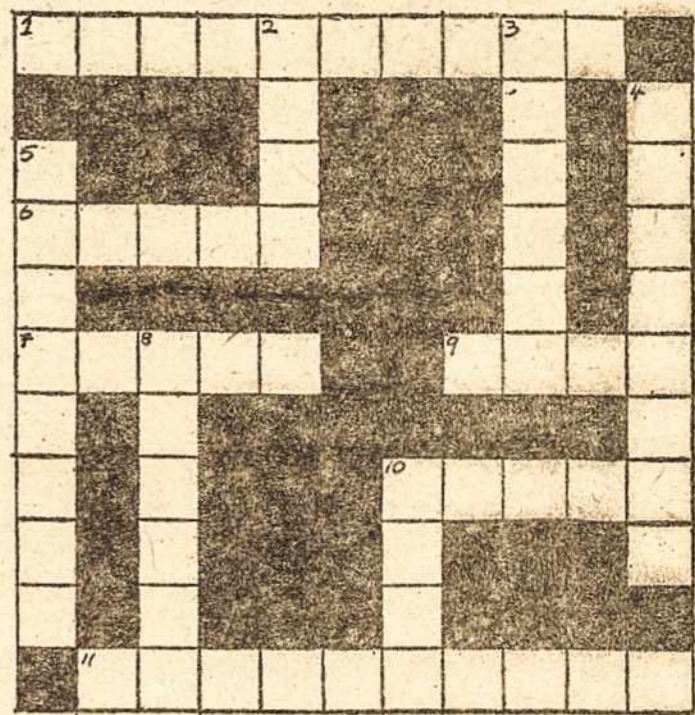
Gulsčiai: 1. Vargdieniai, 6. Krata, 7. Mirtis, 9. Varu, 10. Ponia 11. Liaupsinti. Statmenai: 2. Dūda, 3. Iškyka, 4. Mintis, 5. Akimėška, 8. Raupai, 10. Padė.

GALVOSŪKIS Nr. 39

Mūsų Lietuva Mažiesiems

Jono DOCIAUS pieš.

Mokinys kelia ranką: — Kaip mokslininkai atranda naujas žvaigždes — aišku. Bet iš kur jie sužino jų pavadinimus!!

— Ar seniai išvažiavo traukinys! — Penkios minutės. — Tai gerai! O aš maniau, kad daug pavėluosiu!

Auklėtojas klausia mokinį, kodėl šis nesisveikina su mokytojais. Mokinys:

— Ryta pabudęs, aš sakau: „Labas rytas, viso pasaulio mokytojai!“ Tada man nebereikia sveikinti kiekvieno atskirai.

Ramutė niekaip neprišmena dainelės, kurią uždavė mokykloje.

— Kaip ji prasideda! Gal aš mokėsiu! — nori padėti mama.

— Ji prasideda: Dėmesio! Trys keturi! — sako Ramutė.

Vytas pirmą kartą koncerte. Groja violončelis.

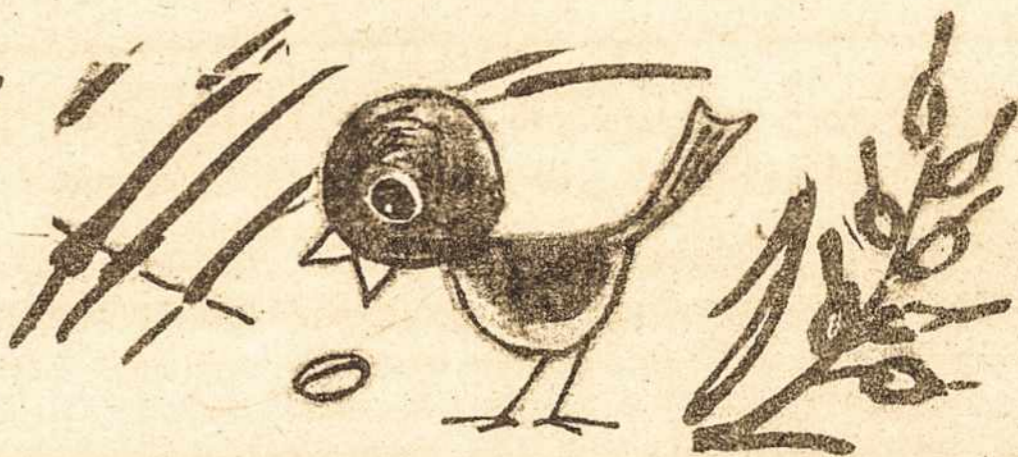
— Mama, pažadink mane, kai dėdė perpiaus tą dėžę!

Gulsčiai: 1. Vargstantis žmogus. 6. Ieškojimas paslėptų daiktų. 7. Žaliuojantis darželio krūmas. 9. Versti per prievartą. 10. Kreipimosi žodis į ištekęsias moterį. 11. Girti.

Statmenai: 2. Muzikos instrumentas. 3. Išvyka. 4. Linų apdirbimo įrankis. 5. Akies mirksnis. 8. Užkrečiama liga. 10. Žmona.

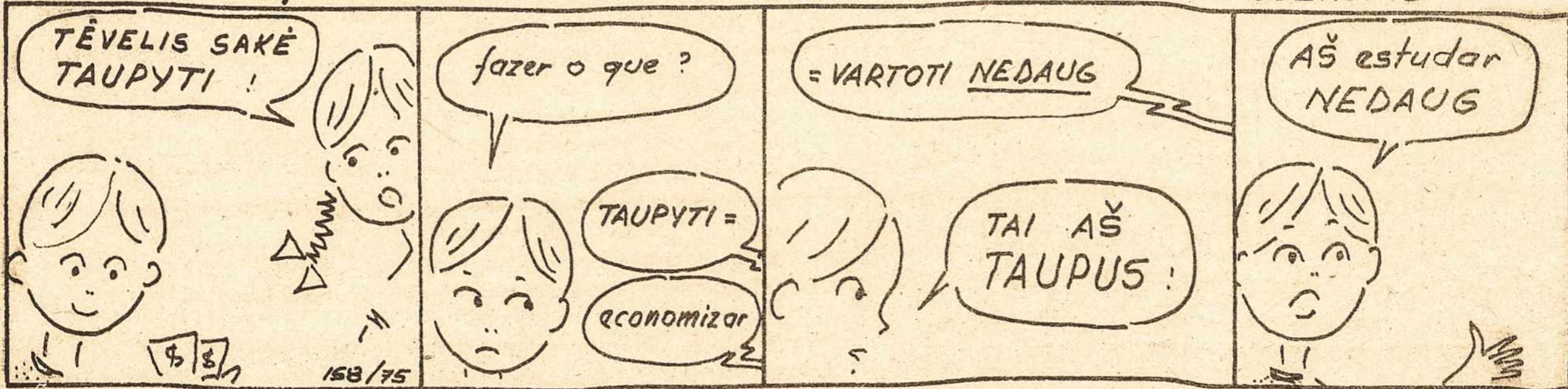
PASAKĖLĖ

JUODOJ ŽEMELEJ MIEGOJO KVIČIO. MIEGOJO, MIEGOJO, PASKUI PABUDO, PASIRAŽĖ IR OI! — SPRŪGO! O ŽEMĖS PAVIRŠIUJE PASIRODĖ ŠVELNUS ŽALIAS DAIGELI, SUPO, VĖJELIS GLOSTĖ, LAISTĖ. STIEPĖSI, TVIRTEJO IR VIRTO AUKSINE. SUPOSI DAUGYBĖ KVIČIO GRŪDELIŲ — BROLIUKŲ! TADA Į KVIČIŲ LAUKĄ ATVAŽIAVO. VISUS KVIČIUS NUKIRTO IR IŠKŪLĖ. PASKUI ŽMONĖS SUMALĖ IR PRIKEPĖ DAUG DAUG KVEPIANCIO. O VIENAS NUPUOLĖ ŽEMEN. JI RADO. KAPT IR SULESĖ — NEI MALTA, NEI KEPTA!

IRUTĖ IR KĖSTUTIS

Do BASTYS

Literatūra * Dailė * Mokslas

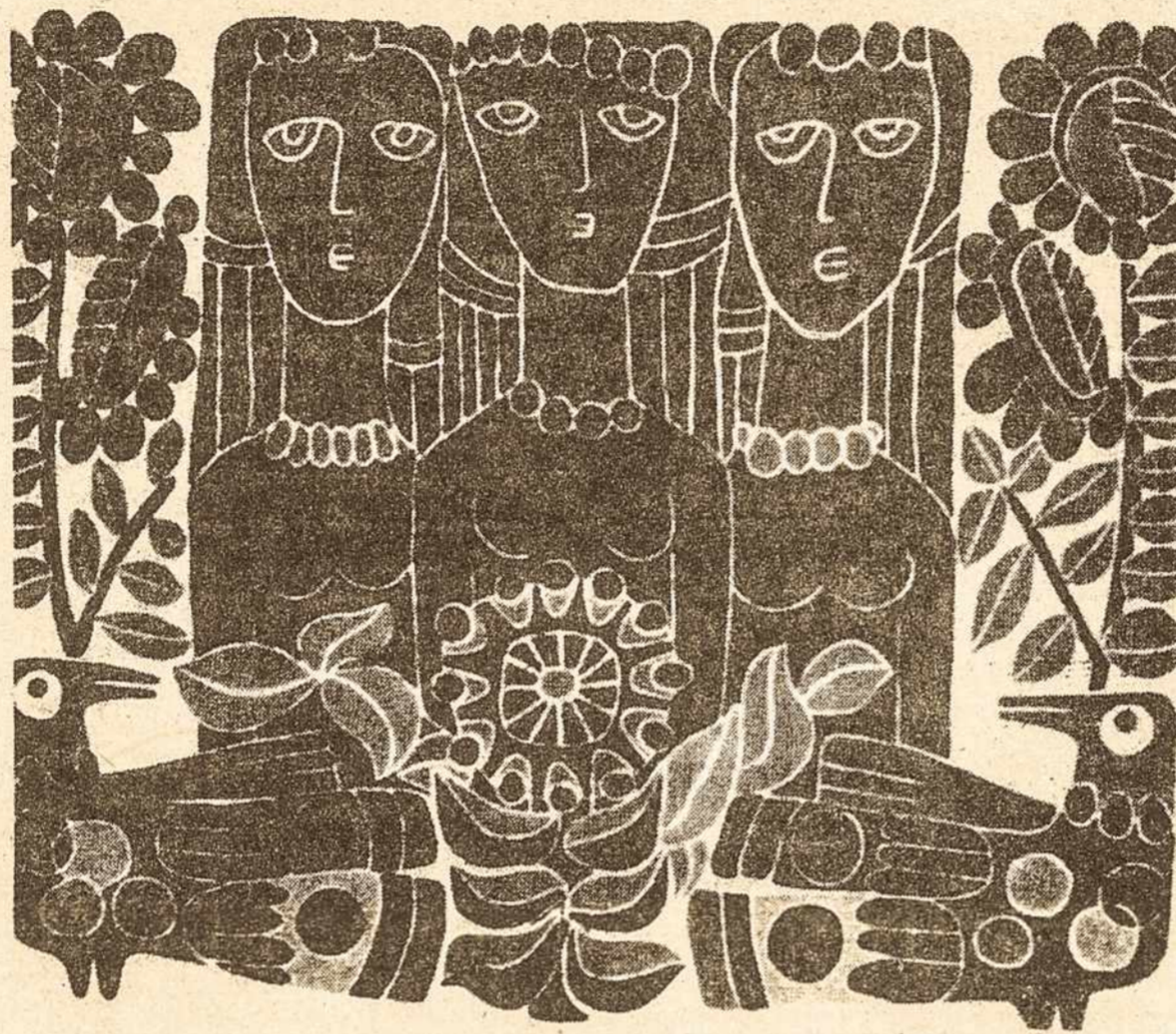
JUOZAS SODAITIS IR JO KŪRYBINIS VEIDAS

Pasitaiko gyvenime taip, kad kai kuriems žmonėms kūrybiniai talentai pasireiškia ne žaliøj jaunystėj, o jau pačiame amžiaus brandume. Tą sunkiai suvokiamą prigimties paslaptį ne kartą užtinkam beskaitydami kai kurių žinomų rašytojų, kompozitorių, poetų arba dailininkų gyvenimo biografijas. Atrodo, kad Juozas Sodaitis irgi būtų vienas iš tokių, kurie savo dailės darbai pradėjo reikštis jau subrendę. Yra taip, kad pas kai kuriuos žmones kūrybinės šaknys glūdi kažkur giliai įsiskverbusios pasamonėj arba vaizduotėj ir pasireiškia tam tikru momentu asociacijų paveiktos.

Anksčiau mes Juozą pažinom kaip žurnalistą, leidėją ir knygų platintoją. Savo metu, dar Lietuvoj, jis buvo aistringas sportininkas ir buvo labai kietas riešutas lengvojoj atletikoj...

Sakoma, kad kūrybinis gabumas kurioj nors srity yra tai, kas padeda žmogui sukurti ką nors nauja. Kitaip tariant, muzikas, poetas, skulptorius arba dailininkas savo ypatinga fantazija sukuria tokį vaizdą, kuris yra originalus ir jam realus. Kaip ir mokslininkas, kūrėjas gyvenime trokšta ieškoti tiesos ir grožio. Ir jei kuomet realus gyvenimas nebeatitinka menininko vaizduotės, tuomet jisai sukuria savitą pasaulio dalį arba vaizdą, kuris jam yra tikras. Kartais yra nelengva atskirti, kur baigiasi tikrovė ir kur prasideda fantazija.

1963 metai yra pradžia, kai Juozas Sodaitis, kaip sakoma, "išeina į gyvenimą". Jis dalyvauja grupinėse meno parodose ir laimi stipendiją į Brooklyn Museum Art School, o kitais metais gauna Transit Authority antrąją premiją New Yorke. Tas jį skatina naujam darbui ir kūrybai. 1966 vienas jo darbas buvo atžymėtas garbės pažymėjimu, o 1971 Queensboro meno draugija (irgi New Yorke) jam paskyrė trečiąją premiją. Malonus jausmas apėmė širdį, kai 1972 Transit Authority didžiulėj parodoj jo natiurmortą iš 200 darbų rado kaip "best in show" ir už tai jam paskyrė stipendiją į Art Students League meno mokyklą New Yorke. Be abejo, tai išėjo į naudą, nes 1973 Little Falls, New Jersey, jis už savo paveikslą laimėjo pirmąją premiją. Pagaliau Lie-

Juozas Sodaitis — Trys sesutės. akrilis.

tuvių Bendruomenės penktojoj dailės parodoj Kultūros Židiny New Yorke jis praėjusį pavasarį gavo garbės pažymėjimą.

Vos tik įžengi į jo simpatingai išdekoruotus namus, esančius Union, N. J., tuoj pajunti, jog patekai į menininko gijom atautą pasaulį. Kiekviena sienos

pėda tviska spalvom. Visur paveikslų virtinės akį svaigina...

Ką gi byloja Juozo Sodaičio sukurtas menas? Pirmiausia, jo kūryba yra glaudžiai susijusi su lietuvių tautosakos meno tradicijomis. Toksai stilius jo paties yra pavadintas tapybine grafika. Esminius jo kūrybos bruo-

žus sudaro lietuviškų pasakų motyvai. Jie vaizduojami stilizuotai, paprastai ir nuoširdžiai. Spalvų deriniai yra giedri ir šilti. Pavyzdžiui, baltame fone matom Eglę žalčių karalienę besikalbančią su savo žalčiais, arba šv. Jurgį besisiguriantį su slibinu, ir taip toliau. Tačiau tai nėra vien tik dekoratyvumas, įsisavintas stilizavimas arba vien tik ornamentika. Čia taip ir matai tą ar kitą vaikystėj skaitytą pasaką gyvą ir ryškią. Lietuvių tautosakos temos yra įdomios tuo, kad čia susipina įvairūs mūsų tautodailės būdingi stiliai.

Nesvetimos Juozui Sodaičiui yra ir abstraktaus meno spalvingos figūros. Kai kurie Lietuvos kaimo vaizdai, pvz. bažnytkaimio arba trobelių, kiek primena Adomo Galdiko stilių. Tačiau spalvų kompozicija ir jų deriniai yra skaisčius ir tiršti, kaip, pavyzdžiui; Trakų pilis, Šv. Mykolo bažnyčia Vilniuje. Audra ateina ir kiti. Kaip sakyta, jo kūriniai charakterizuoja lietuvių kaimo ir tautosakai būdingus bruožus paprastumą, aiškumą ir ryškių spalvų derinius.

Julius Veblaitis

"Darbininkas"

Lietuviškos kultūros strategija

ALG. BANELIS

gus reikalavimus. Pas mus gi visa tai, kas yra daroma, privalo apimti daugumos interesus. Taigi, visoms kultūrinėms apraiškoms tenka rinktis vidurkį, kurio lygis priklauso nuo jas remiančios masės. Gausiose bendruomenėse nėra reikalo pataikauti masėms, nes rėmėjų paprastai užtenka įvairiausiems dalykams. Mūsų atveju vidurkis diktuoja visą lietuvišką kultūrinį veikimą. Tad mums yra svarbiau rūpintis ne tiek pačiais augščiausiais atsiekimais, kiek pakelti savo žmonių kultūringumo vidurkį.

Kita reikšminga riba yra mėgėjiškumas. Mūsų kultūrinių renginių ruošėjai, dažnai ir sumanytojai, tėra mėgėjai. Taigi išievių lietuviškai kultūrai lemta būti tikrai mėgėjiška.

Mėgėjams yra taikomi kitokie vertinimo matai nei profesionalams, kurie savo profesiją laiko ne amatu, bet, pirmykšte šio žodžio prasme, išpažinimu, pašaukimu. Mėgėjas, pavyzdžiui, vaidina, rašo, tapo ar dainuoja tikrai iš pomėgio ar, kaip mėgstame sakyti, iš tautinės parei-

gos. Profesionalas — išpažinėjas kuria iš vidinio poreikio. Kaip taisyklė, mėgėjas naudojasi, seka profesionalų kūryba. Ko tikimės ir reikalaujame iš profesionalo, negalime norėti iš to, kuriam tie dalykai tėra pripuolami, daromi labiausiai dėl atsigavavimo nuo kitų savo pagrindinių darbų. Mėgėjų kūrybinės ribos yra: tik atliekamas laikas, nereikalavimas ir net negalimybė tobulumo bei savitumo. Tokios pat ribos galioja ir išievių lietuviškai kultūrai.

Mėgėjiškumo lygis tiesiogiai priklauso nuo aplinkoje matomo profesinio lygio; mėgėjui yra aišku, ko jis turėtų siekti. Lietuviškame gyvenime tokio mato neturime, bet juo turėtų būti užlietuviška kultūrinė aplinka. Lietuviškos kultūros lygis kils tikrai su įsisavinimu aplinkinės kultūros augščiausių vertybių.

Didelė mūsų kultūrinio gyvenimo yda yra neskyrimas mėgėjiškumo nuo profesionališkumo. Tai ypač dirgina nervus tų, kurie ir savajai bendruomenei nori taikyti augštus kūrybinius

(Tęs. 8 psl.)

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

Atsiminimai iš Sibiro tremties
Stefanija Rūkienė

KRIKŠTYNOS

Bronė G. su Stase B. apsigyveno pas Charčenko. Jų gryčia buvo kiek didesnė ir turėjo šone lentomis atitvertą mažą kambariuką. Jame tilpo lova ir staliukas, daugiau nieko ir nereikia. Lovą joms davė šeimininkai. Šeimai tas kambariukas nebuvo atliekamas, nes jie du ir keturi vaikai. Mitka su Vale žiemą mokosi ir gyvena Bakčare, o vasaras praleidžia dirbdami kulistanuose. Tėvas namuose būna retai, nors dažniau kaip kiti, nes yra kolchozo valdybos narys. Daugiausia namie būna šeimininkė Niura su savo mergaitėmis Zoja ir Tania. Charčenkienė buvo labai silpno regėjimo, bet geros širdies moterėlė.

Atėjo Bronėi laukiamoji valanda. Neturėjo ji kaip isijausti į grožį, gėrį ir gyventi jaukioje aplinkoje, kaip pataria jaunimo auklėtojai ir paveldėjimo teorijų kūrėjai. Ji laukė ir žinojo, kad tikrai ateis, bet negalėjo sudaryti švelnesnės aplinkos nei sau, nei tam gležnam daigeliui.

Pajunta Bronė paskutinį momentą ir pasiunčia Zoją pas akušerę Jasinskienę. Senutė skuba pas gimdančią, nes pagelbėti yra jos šventa pareiga. Tam ji mokėsi, pasiruošė šiai profesijai ir pašventė visą savo amželį. Ji ir dabar visiems labai reikalinga tolimame ir skurdžiame Sibiro kaime.

Tyli Bronė dantis sukandusi ir jokios aimanos nepasigirsta iš jos suspaustų lūpų. Žino senutė, kad jai sunku — glosto, ramina, gražiau ir tvirčiau supina jos plaukus.

Staiga pravirksta Sibiro taigų prieglobstyje sveikas, gražus berniukas. Džiaugiasi abi. Bet ką naujagimiui lemia gerosios lietuviškos laumės? Jos čia tikrai žiūrinėja pro mažytį trobeliūkštės langelį, nes nepatingėjo sukarti tokį tolimą kelią ir atnešti jam iš Lietuvos laimingą lemtį. Čia jau bedieviška šalis. Ar palaimins Lietuvos pakelės Rūpintojėlis naujagimio kelius?

Džiaugiasi motina, kad viskas laimingai baigėsi. Džiaugiasi, kad šalia jos guli taip mylimo Jurgio sūnus — liaunutė Gintalų šeimos atžala. Gerai, kad sūnus — vyras, nes ir negalvojant mūsų pašamonėje slypi šiandieninis ir labai miglotos ateities vargas. Berniukui bus lengviau, negu mergaitei gyventi ir kapoti išsišakojusį vargelį.

Patenkinta ir senutė Jasinskienė, kad gimdymas nesikomplicavo. Baisu ir pagalvoti apie nesėkmes, nes arti nėra jokio gydytojo, kuris nelaimės atveju galėtų pagelbėti.

Abi lengviau atsidūsta ir tą akimirką jaučiasi laimingos.

Senutė gražiai sutvarkė naujagimį ir ligonę. Antklodę apvilko baltu užvalkalu. Pagalvę irgi papuošė baltu užvalkalu. Bronėi pakeitė marškinius — apengė ją dar iš namų atsivežtais naktiniais. Vietinių rusų akimis, baltuose pataluose guli ligonė, kaip kokia karalienė.

Lanko rusės gimdyvę ir stebisi.

— Tai kad pasipuošusi Bronė, tai pasipuošusi. O užvalkalo gražumėlis. Ir kas per naktiniai marškiniai. Kai gimdė pirmininko žmo-

na, ir ta nebuvo taip išsipuošusi. Niekas iš mūsų nematė dar tokių grožybių.

Neiškentė ir pirmininko žmona ir vakare kyštelėjo galvą apsidairyti. Bronės lankyti eidama ji atnešė šiltą blyną, iškeptą per visą keptuvę.

Visas kaimas kalba apie Bronę. Daug kas paslapčia planuoja, kaip iš jos išvilioti tą užvalkalą ir išmainyti jį ant pieno ar bulvių. Jie gerai žino, kad tikrai reikės vaikui pieno, o motinai bulvių.

Kaimo panos stebisi, kad labai gražūs naktiniai, kaip suknutė. Tikrai iš jos išėitų graži suknutė. Tos rezga savus planus ir galvoja apie mainus. Joms net sunku suprasti, kuriems galams reikia nakčiai tokių gražių marškinių. Jos iš viso bemarkškinės. Vietoje marškinių pasivelka sudrėkusią suknutę ir gerai. Kartais pasivelka jau gerokai padėvėtus vyriškus marškinius. Vaikai nėra matę vaikiškų marškinėlių. Kai vyresnieji sunešioja, tada nukerpa rankoves ir atiduoda vaikams nešioti.

Daug nusistebėjimo ir kalbų kaime sukėlė tremtinės iš Lietuvos atsivežti naktiniai marškiniai.

Greit atšaukė visas vienišas darbininkes, o kartu ir mane, iš kulistano į kaimą. Davė kelias dienas poilsio ir įsakė pasiruošti miško kirtimo darbams.

Vieną vakarą su B. Pakulniene nuėjome aplankyti ligonės. Atėjo ir Stasė. Šnekamės apie šį bei tą. Ligonė šį vakarą pasakoja mums apie savo Jurgį, kaip jie susipažino, kaip draugavo, ir vėliau sukūrė šeimą. Gailisi, kad jis dabar nežino, jog turi tokį gražų sūnų, tremtyje gimusį sveiką ir buinų berniuką.

B d

ŠILKO TINKLAI
aloyzas baronas

Naujos Aloyzo Barono knygos viršelis, pieštas Kazio Veselkos

• *Ona Mikailaitė, PUPUČIO PASAULIUKAS.* Piešiniai pačios autorės. Išleido Nekaltai Pradėtosios Marijos seserų kongregacija, Putnam, Conn. 1974 m. Knyga didelio formato, gausiai iliustruota spalvotais piešiniais, 144 psl., kaina \$4.50, gaudama ir "Drauge".

Tai labiausiai vaikų mėgstamo jų skaitinių herojaus mažojo peliuko Pupučio nuotykių knyga. Šio guvaus peliuko pa-

sauliukas pavaizduotas knygoje metų laikų fone — pavasarį, vasarą, rudenį ir žiemą. Auksinė dovana ir džiaugsmas mažajam skaitytojui.

KULTŪRA - iš 7 psl.

bei kultūrinius matus. Tai iš tikrųjų nėra teisinga, išskyrus retokus, daugiausia individualius, atvejus.

Neturėtume skųstis savo tautiečių kultūringumo stoka. Jeigu pasvertume tolygios socialinės-ekonominės padėties lietuvių išėivius su čiagimiais, svars čiai neabejotinai kryptų į mūsų pusę. Juk retas fabriko darbininkas, dešimtininkas ar eilinis tarnautojas eina klausytis "rimtos" muzikos koncertų, lanko dailės parodas, nežiūrind ko kio lygio tai būtų. Jiems tolygūs lietuviai panašiuose renginiuose užpildo lietuviškas sales. Mūsų žmonės kultūrai yra atviri, bet tikrai tokiai, kokią jie pažįsta. Mūsų Bendruomenės vadovų pareiga yra savųjų tautiečių kultūrinius horizontus praplėsti.

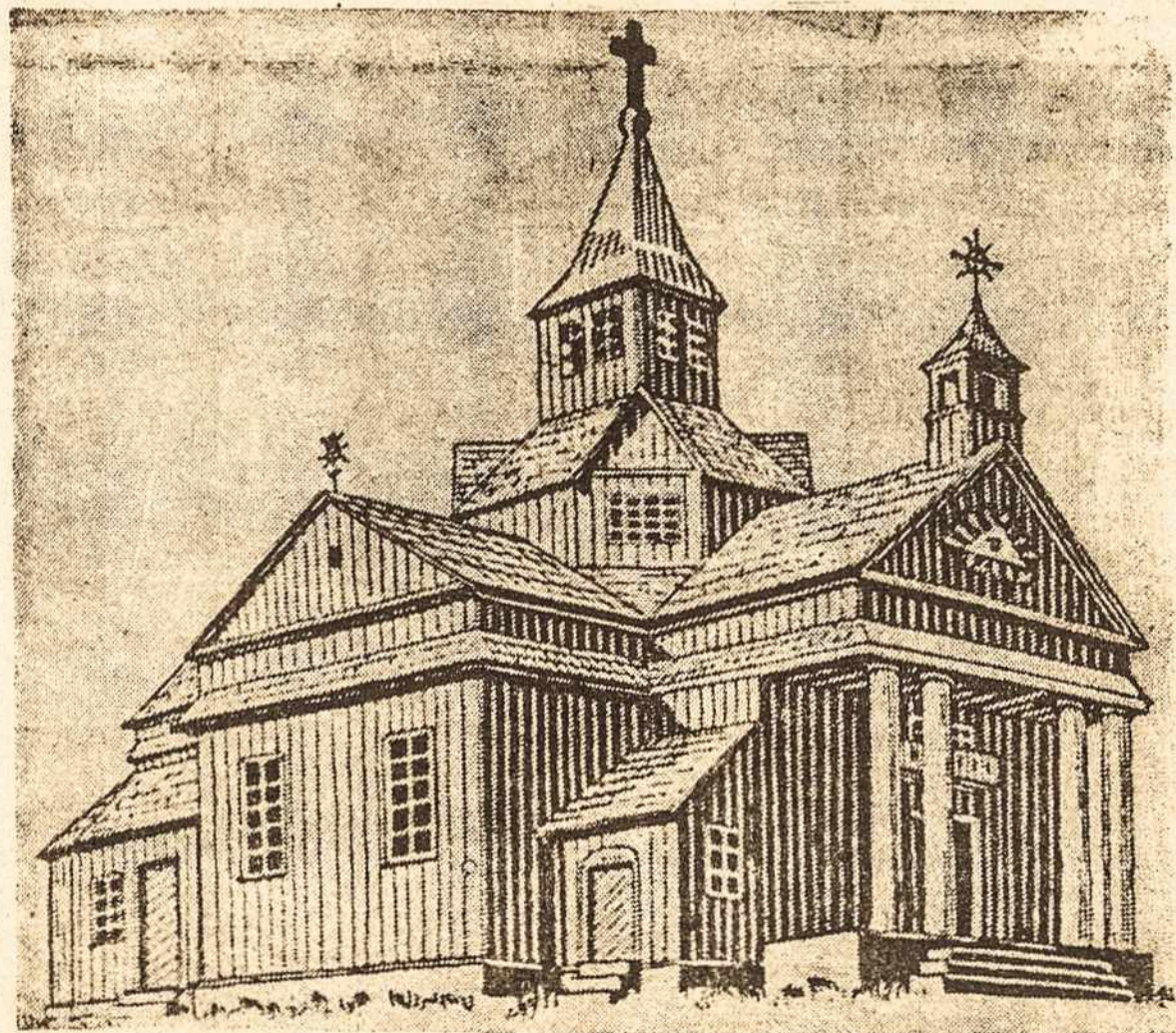
Kaip ir visa kita, kultūra nėra statiška. Ji auga arba merdi, bet tame procese nuolatos keičiasi. Mūsų atsivežta tautinė kultūra tačiau yra užkonservuota jau bent 30 metų. Tebegyvename keturiasdešimtųjų metų lietuviškomis ir tuolaikinėmis nelietuviškomis nuotakomis. Tokias perduodame ir jaunie-

siems! Konservatyvumas yra būdingas daugumai išėivių, o ypač mums, kurie dar ir dabar neturime reikiamo ryšio su savo žeme. Neproduktyvus konservatyvumas yra išdava nesekimo ir nesinaudojimo tuo, kas yra gero aplinkui.

Tautinė kultūra svetur negali išlikti grynai tautine. Norint, kad ji būtų gyva ir augtų, neišvengiamai reikia išsivinti gyve-

namojo krašto kultūrą. Deja, aplinkos išsivainimo pavyzdžių turime perapsčiai. Vulgari gatvės ir televizijos kultūra dar turimą lietuviškąją kultūrą tik teršia ir smukdo. O reikia, kad savo atsivežtinė bei dabar jau kad ir šykščiai mus pasiekianti dabartinė Lietuvos kultūra šia pus būtų maitinama tiktai geriausiais aplinkinės kultūros vaisiais.

"Tėviškės Ziburiai"

Utenos bažnyčia, buvęs vienas originaliausių lietuviškojo stiliaus šedevras, statyta 1802, sudegusi 1879

(Iš P. Galaunės "Lietuvių liaudies menas")

MŪSŲ ŽINIŲ

PAS ARGENTINOS

LIETUVIUS

KITOS VIETOS

Apie 80 ar 100 km nuo Buenos Aires prie La Platos raudonų vandenių yra Berisso miestas, kur veikia sena Mindaugo draugija ir Nemunas, pas kuriuos viešėjo São Paulo tautinių šokių ansamblis „Nemunas“ su vadovu Jonu Lukoševičium 1973 metų liepos mėnesį.

Kiek į krašto vidų toliau nuo upės yra Buenos Aires provincijos sostinė La Plata, nepaprastai gražus miestas. Čia yra daug valdžios pastatų, gatvės ir bulvarai apsodinti medžiais. Kaip tik Kūčių dieną žydėjo gražios ir kvapios liepos.

Išpūdinga yra šio 410.000 gyventojų miesto katedra, pradėta statyti maždaug apie miesto įkūrimo laikotarpį, 1882 metais, ir dar nebaigta. Nors dar nepastatyti du gotiškos katedros bokštai, bet ji yra labai graži. Viduje šviesu, nes dar nėra įdėti visi spalvoti vitražai, išskyrus žemai. Virš gotiško altoriaus yra gelsvi langai, duoda visam priekui auksinį atspalvį. Grindys išdėtos granitu, kuris gražiai atspindi iš vitražų ir bespalvių langų ateinančia šviesa.

Gubernatoriaus rūmai ir kiti pastatai taip pat išpūdingi, primene ne vienam Jungtinių Valstybių sostinę Washingtoną. Mieste vei-

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Po 40 kr. Adolfas Kaušinis, Alek. Spogis, Dr. Eliz. Draugelis.

Po 50 kr. J. Skurkevičius, And. Mizelis, V. Zubelis, Al. Bumblis, J. Budzilas, M. Stalba, Mirna Braslauskas, Ana Štelmokas, K. Rinkevičius, J. Makusevičius, Mot. Tamoliūnas, J. Sirbinskas, Marija Klišienė, Sylvania de Mesquita.

60 kr. J. Svolkinas

68 kr. Karolė Pažeraitė

70 kr. Konstancija Šukys Vilkas.

Po 100 kr. St. Kumpis, Bronius Rudzinskas.

Po 250 kr. Kun. J. Šeškevičius, Kun. Fel. Jokubauskas.

Š V E I K I N I M A I I

Negalėdamas švęsti Kalėdų Šventes ir N. Metus su Jumis, visus M. Lietuvos Skaitytojus, šv. Kazimiero parapijiečius, „Aušros“ choro buvusius ir tebesamus narius, kankininkes ir visus pažįstamus sveikinu, linkiu linksmų švenčių ir dar labiau suartėti su Jėzumi, pasišvęsti Jo tarnybai, kame ir ką mes veiktume, bei kur gyventume.

Iki pasimatant – „SI DEUS QUI SER“.

T. Jonas Kidykas, SJ.

čia du seni universitetai. Astronomijos observatorijoje daug metų dirbo lietuvis profesorius. Katedros lauko apšvietimą įtaisė lietuvis inžinierius Jonas Gaidamauskas, dabar gyvenęs Buenos Aires.

Miesto pažiba yra gamtos istorijos muziejus, kuriame surinkti Argentinos archeologiniai radiniai - indėnų mumijos, įvairių rasių kaulai ir iš jų mokslininkų atstatytos vaško statulos, parodančios kaip galėjo atrodyti šios srities indėnai prieš daug tūkstančių metų. Šis muziejus garsus visame pasaulyje. Daug Jaunimo kongreso dalyvių turės progos muziejų apžiūrėti.

Apie La Platą yra tipiška „pampa“, didokas krūmais apaugusios lygumos, kuriose ganosi galvijai. Lygumų galo nematyti, kaip tik apie Kalėdas noksta kviečiai, laukai atrodo paausuoti. Juos kerta geri keliai ir traukinio bėgiai.

Prie kelių ant elektros stulpų toks paukštelis sulipdo savo molinį lizdelį, kuris atrodo, kaip kokias ausis, kaip plėšrus gyvulėlis ar paukštis negalėtų jo išdraskyti - įėjimas sukasi pusrūčiu, ir žmogus savo rankos neįkiš į lizdelio vidų. Kartais ant to paties stulpo būna net penki tokie „apartamentai“ vienas virš kito. Laukuose gražiai, raudona vyno spalva žydi tautinė Argentinos gėlė „seiva“.

AS.

IŠVYKO 3099 KILOMETRUS

Per Naujuosius metus kun. A. Saulaitis išvyko atlikti jėzuitų kurso jauniems kunigams netoli Fortaleza, Brazilijos šiaurės rytuose. Teologijos kursas tęsiasi iki vasario 22 dienos. Adresas: Escola Apostólica, Padres Jesuitas, 62760 BATURITÉ - CE.

Mielos sesės ir broliai lietuviai

Šventų Kalėdų ir Naujųjų Metų proga nuoširdžiai sveikiname pasaulyje pasklidusius lietuvius ir linkime laimingos bei gražios ateities. Kviečiame pamiršti skirtumus ir vieningai jungtis į darbą mūsų didiesiems tikslams.

Užgimęs Išganytojas teatneša laisvę mūsų pavergtajai Tėvynei ir tegrižta į pasaulį tiesa, ramybė bei taika. O Naujieji Metai tebūna našesni mūsų darbais, tesuartina jie mus arčiau prie vienas kito, tampsniais ryšiais tesuriša mus su priespaudą kenčiančia tauta bei broliais Sibiro tremtyje.

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA

Aliança Litwana Brasileira de Beneficencia e Assist. Social convida os Senhores Socios para se reunirem em Assembleia Geral Ordinaria a realizar-se no dia 26 de Janeiro de 1975, às 16 horas, em sua sede social à rua Lituania, 67, nesta Capital - afim de deliberarem a seguinte ordem do dia: a) Leitura da ata anterior; b) Relatório da Diretoria; c) Leitura do balanço geral e parecer da Comissão Revisora; d) Eleição da Diretoria, Comissão Revisora e seus suplentes para bienio de 1975 - 76; e) Outros assuntos de interesse da Aliança.

Não havendo numero legal para a reunião em primeira convocação, ficam os Senhores Associados convocados, desde já, para se reunirem em segunda convocação às 16,30 horas, no mesmo dia e local. São Paulo, 5 de Janeiro de 1975

Presidente - Alexandre Bumblis

ISTOJO I UNIVERSITETA

Pagal vietinėje spaudoje paskelbtus davinius, į fakultetus São Paulo įstojo šie studentai: Mackenzie - Euriko Ziedonis (tikslieji mokslai), Reinaldo Malinauskas (elektronika), Ronaldo Tumasonis (petrochemija), Leni Maria Judcys ir Ana Maria Gelezauskas (teisė); Faculdades Associadas de Ipiranga - Alba Andrejauskas (humanitariniai mokslai) ir Eunice Marques Kmiliauskis (pedagogika); S. Judas Tadeu - José Carlos Urbanavičius ir Sidney Valiukonis (administracija ir knygvedyba), Vera Balčiūnas (matematika); PUC - Zelia de Souza Barauskas (teisė), Eunice Marques Kmiliauskis ir Neusa Bendaravičius (pedagogika), Arnaldo Klišys (fizika).

PAIEŠKOMAS

VINCAS ČEKAITIS, turįs sūnus Albertą, Vinčą ir Sergio bei dukteris Marytę ir Levusę. Paieško giminės iš Lietuvos. Pranešti ML redakcijon.

PATAISYMAS: STEPAS KUMPIŠ iš Teresopolio III Jaunimo Kongreso reikalams davė 150 kr. (o buvo parašyta tik: 100).

1974 - 1975 m. VASARA

I.

LIETUVIŲ KULTŪROS KURSAS

pravedamas lietuviškai

ISTORIJA GEOGRAFIJA
LITERATŪRA RELIGIJA
MENAS IR MUZIKA
TAUTOSAKA
EKOLOGIJA EKONOMIJA
ŠVIETIMAS

ANTRADIENIAIS ir
KETVIRTADIENIAIS 21,30 val.

II.

LIETUVIŲ KALBOS KURSAS

lietuviškai mokantiems

ANTRADIENIAIS ir
KETVIRTADIENIAIS 20,30 val.

Šv. Kazimiero parapijos patalpose
Rua Juatindiba, 20 - Parque da
Moóca.

"Mūsų Lietuva"

Redakcija ir administracija

Kestutis

Irute

Lainingu, 1975
metu

De Maria e Jose

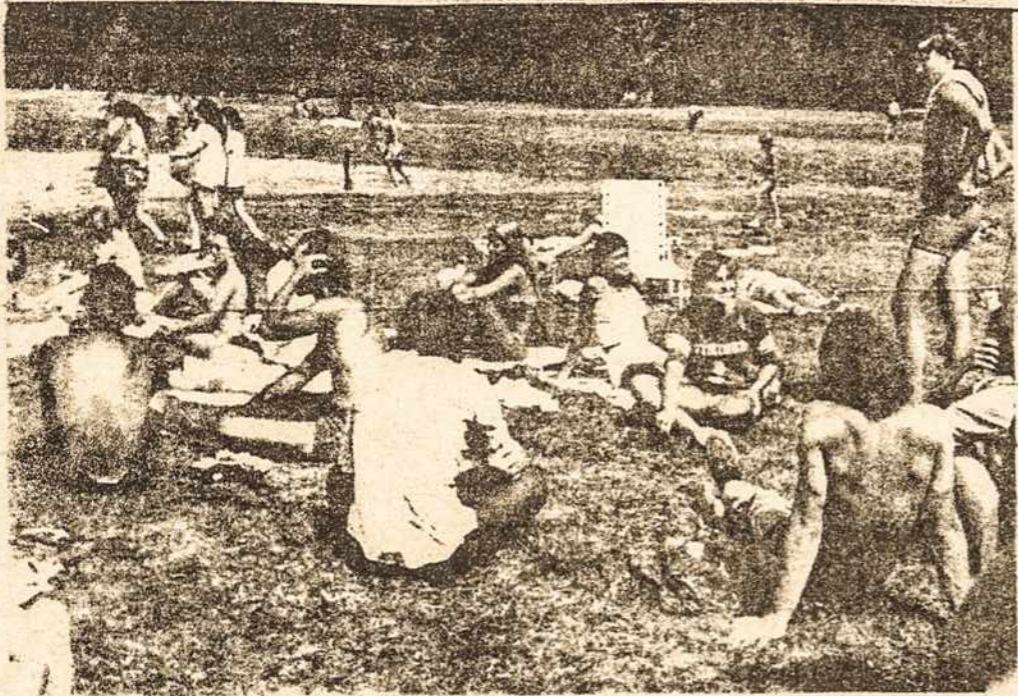
Para Irute ir Kestutis

Maria Vaidilionis Silva

Jose Bonifacio Est. S.P.

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŠKA STOVYKLA LIETUVIŠKAM JAUNIMUI

Dédé Juozas organizuoja stovyklą lietuviškam jaunimui. Priimami jaunuoliai ir mergaitės vyresni negu 10 metų, galį susikalbėti lietuviškai ir norį išmokti daugiau.

Stovyklai yra gautos dvi vietos. Jei užsirašys nedidelis skaičius stovyklautojų, stovyklaujama Praia Grande (nes stovyklavietė ne-

didelė); jei atsiras didesnis skaičius bus stovyklaujama prie Cipó privačiame ūkyje su mišku, ežeru, pievomis ir t.t. (nes patalpos gali sutalpinti daug daugiau stovyklautojų).

Užsirašyti Vila Zelinės Klebonijoje. Telef. 63-59-75.

Į stovyklą išvykstama sausio 25, grįžtama 1 vasario.

SÃO PAULO GIMTADIENIS IR LIETUVIAI

Kiekvienais metais Sausio 25, (Šv. Pauliaus nukirsdinimo šventėje) São Paulo švenčia savo gimtadienį. (Iš šios šventės miestas ir savo vardą gavo).

Šia proga Kardinolas Arkivyskupas Patio do Colegio (ši vieta laikoma miesto lopšiu) visuomet laiko šv. Mišias. Šiose mišiose kviečiamos dalyvauti tautinės kolonijos. Šiemet mišių pradžios procesija prasidės iš Katedros ir per Praça da Sé eis į Mišių vietą. Kad mūsų kolonija būtų tinkamai reprezentuojama, prašoma kuo daugiau lietuvių tautiniais rūbais procesijoje ir šv. Mišiose dalyvauti.

Visi, kurie galėtų procesijoje dalyvauti, ar norėtų koku nors kitu būdu prie reprezentacijos prisidėti, prašome atvykti į pasitarimą šiuo reikalu sausio 19 dieną (sekmadienį) 17 val. Jaunimo namuose.

Nebūkime tingūs padėkoti Viešpačiui už šį svetingą miestą, kuriame gyvename.

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMO RENGĖJAI PATEIKIA TOKIAS ŽINIAS, kurios patikslina anksčiau Mūsų Lietuvoje tilpusią korespondenciją.

Šventėje dalyvavo 282 svečiai su pakvietimais (tarp jų trys iš Amerikos, vienas iš Argentinos, 20 ateitininkų ir 33 nemuniečiai) ir 23 dirbantieji. Tai bendras dalyvių skaičius: 315.

Salės sutvarkymui vadovavo P. Šimonis, papuošimui – K. Miliauskas ir ateitininkai, stalų papuošimui – St. Kamantauskaitė, Bufete K. Rimkevičiui vadovaujant dirbo broliukai, šeiminkams vadovavo A. Triūbienė, orkestrą parūpino Alb. Magila; jis taip pat priėmė svečius prie įėjimo.

Gėrimus parūpino J. Bagdžius, pakvietimų ir staliukų platinimui vadovavo V. Tatarūnas. Bendro darbo koordinatorius buvo St. Maželis.

Visiems vienokiu ar kitokiu būdu prie šventės pasisekimo prisidėjusiems rengėjai nuoširdžiai dėkoja.

Visiems vienokiu ar kitokiu būdu prie šventės pasisekimo prisidėjusiems rengėjai nuoširdžiai dėkoja.

STOVYKLAUTOJŲ DĖMESIUI

Visi vykstantieji į stovyklą prašomi atvykti sekantį sekmadienį (sausio 19 dieną) 17 val. į jaunimo namus pasitarimui.

Dédé Juozas

L.K.ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Šaukiamas Vasario mėnesio 23 dieną (sekmadienį) 15 val. Jaunimo Namuose.

Programoje bus Vatikano Antrojo Dokumentų studijos.

Bendruomenės darbo gairės ateičiai.

Apžvalga praėjusio laiko.

Kviečiami dalyvauti visi bendruomenės nariai ir visi lietuviai katalikai.

J. Šeškevičius
Pirmininkas

VARGONŲ VAJUS

Vila Zelinės Bažnyčios vargonai jau daugel metų linksmais ir liūdnais momentais palydėjo lietuvių religinį gyvenimą. Jungtvių metu grojo vestuvinius maršus, laidotuvių-gedulingas maldas. Nebuvo nė vienos lietuviškos šventės, kad jie neprisidėtų savo balsais. Vargonai taip pat buvo ištikimas pagalbininkas mūsų chorui. Turbūt nėra nė vieno lietuvio, kuris vienokiu ar kitokiu būdu vargonų patarnavimu nebūtų pasinaudojęs. Dabar vargonai yra blogoje padėtyje ir reikalingi kapitalinės reformos. Reformai įvykdyti Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba kartu su „Conselho Paroquial“ daro vaju. Prašomi visi lietuviai

Šio "MŪSŲ LIETUVOS" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

JULIJA ir STEPAS URBIČIAI

Juodviem nuoširdi padėka ir linkėjimai
gausios Viešpaties palaimos.

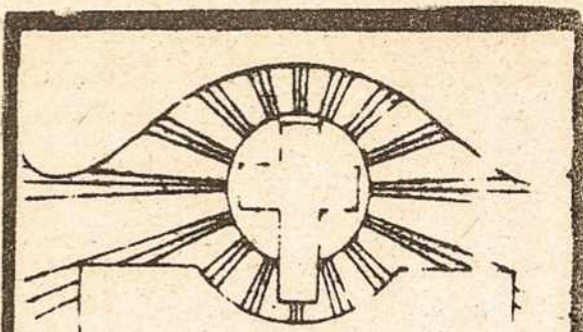
ML ADMINISTRACIJA

prie vajaus prisidėti. Norintieji vaju paremti prašomi kreiptis kleboniją.

Kun. St. Šileika praeitą savaitę lankė bažnytinio giedojimo kursą šeštadienį ir sekmadienį dalyvavo sekmininkų suvažiavime Itacy

PLIAS SUSIRINKIMAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos Brazilijos skyriaus narių susirinkimas šaukiamas sausio m. 24 d. 20 valandą Centro Valdybos Įgaliotinio Alg. Idikos namuose, R. Maestro Chiafarelli 736, Jardim Paulista, (telef. 282 2919). Plačiau žr. kitame pranešime.

MIRĖ

Sausio 10 d. VIKTORAS VAITKEVIČIUS, 33 metų amžiaus, gyvenęs V. Carolina (Casa Verde).

Paliko liūdinčius tėvus, du brolius ir kitas gimines.

Palaidojo jį T.P. Daugintis Araçá kapinėse.

Taip pat sausio 10 d. mirė KAZYS BALČIŪNAS, gyvenęs Jardim Maravilhas (prie Camilópolis). Jis buvo aukštaitis 74 metų amžiaus. Palaidotas V. Pires kapuose. Paliko liūdinčią žmoną, du sūnus ir du anūkus bei marčias.

Mirusiųjų artimiesiems ir giminiams mūsų nuoširdi užuojauta.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINI-GOMBREINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Imz. Estatut 1969/67

C. E. L. 61.221.001/001

R. Coelho Barrocas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0577 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ LIETUVA

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
ANTÔNIO AQUINO

Redator: Jonas Kivykas

Administrador: P. Daugintis

MEFINĖ PRENUMERATA: 36 kt. GARBĖS PRENUMERATA: 170 kt. Paskiro numerio kaina: 70 centavų. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kt. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Stripsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertruko savo nuožnia. Nenaudoti raštai gražinami tik autorini prašant. Pavarde pasirašyti stripsniai nebūtinai išreikšia redakcijos ir leidėjo nuomone. Už skelbimų kaina ir turinį redakcija neatsako. Į aikraštis spausdinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai iteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.